

Máté: 5,38-41 kibontása

ahogyan én látom:

Az ember teremttségében a szíve mélyén hordozza a Teremtőjével, Istenével való kapcsolat lehetőségét. A reinkarnációs földi életeink során ott van bennünk a végtelen önismeretre törekvés, a befelé figyelés, Isten és önmagunk keresése, amely természetünk eredeti forrása, kezdeti tartalma. Mindez egyedül az emberen múlik, mikor fordul Feléje és hogyan áll Vele szóba.

A teremtett létsíkok közül egyedül az ember tud más lenni, mint amire teremtve lett a boldogságát illetően, ezért keresi az Istent mindenhol, mindenki, miközben észre sem veszi, hogy a szeretetlenség és a vevés világot teremt meg. Elbarikádozza magát a Teremtőtől, így a sötétséget is képes fénynek látni. Embertelen, felelőtlen, Isten nélküli világban él, szellemi sötétségben, ahol az önzés, pusztítás, hazugság, gyilkolás, büntetés van jelen és a félelem az úr.

Így volt ez Jézus eljövételének idejében is. Bemerítő János, Jézus hírnöke mindenkit felszólít:

"Mt:3.2. Térjetez észre, mert közel az Egek (Istenének) királyi uralma."

Ezzel azt mondja, arra szólít fel: készítsétek fel lelketeket, legyetek készen a Vele való találkozásra, beszédeinek meghallgatására, mert aki most jön, nagyobb nálam és Ő majd tűzbe merít benneteket. Legyen szemetek, fületek arra az igazságra, ami az Isten szájából származik.

Jézus bemutatkozik, teszi azt, amiért az Atya küldte. Közöttük él, tanít, csodákat tesz, tanít a valóságos Isten boldogságáról, annak feltételéről, hogy hogyan lehetnek fiaik égi Atyjuknak, és ha hisznek Benne, az örök életet kapják jutalmul. Az Isten királyságát kínálja fel, kapják mindazok, akik hisznek Őbenne és hűek tudnak maradni a tanításához. Azt a szellemi, lelki gazdagságot, ahol a szeretet az Úr, mely épít, növel, átalakít. Teszi ezt annak ellenére, hogy tudja, nem értik a tanítását, mert nem összeilleszthető a régivel.

Minden szellemi tanítás, napjainkban is, indulásában csak felkínálni tudja önmagát, valóságát ahhoz, hogy a kor embere egyet előre tudjon lépni az erkölcsi fejlődése útján. Amikor megjelenik az Új, minden embernek lehetősége van saját hitvilágán változtatni, látását, gondolkodását átalakítani. Aki bízik Benne, ráhagyatkozik, vállalja a partneri kapcsolatot, együttműködik Vele, meghallgatja, elfogadja az Ő tanítását, abban megszületik az az erő, az a bátorság, hogy döntsön az ismert és a még ismeretlen között.

Szükségszerű az a hittől átjárt józan ész, az a nyitottság, melyben ráláthat arra, ami összhangban van az Isten rendjével, amit az első és a második főparancs fogalmaz meg (Mt 22,37-39):

"Mt:22.37. Jézus pedig ezt mondta neki: szeresd Uradat Istenedet egész szívedben és egész lelkedben és egész elmédben (gondolkozásmódodban):

Mt:22.38. ez a nagy és első parancsolat.

Mt:22.39. a második hasonló hozzá: szeresd (legközelebbi) embertársadat, mint önmagadat."

Mindez azt jelenti, hogy minden emberi kapcsolatodat és az Istennel való kapcsolatodat is Jézusnak, az Atyát megjelenítő tanítása, a szerető Isten valósága határozza meg. Ez az az elv, alternatíva, mely olyan megoldást kínál, ahol a dolgok a hasznodra válnak. Jézus azt is mondja: **"legyen a szavatok az igen, igen; a nem, nem; ami ezt túlhaladja, a gonoszból van (ered)."** (Mt 5,37). Így tud Megszabadító lenni. Ott és akkor az Írás büntető istenének látásmódjában, gondolkodásában, ahol a vallási vezetők is félték az Istentől, esélytelen a hatalom törvényein átvergődni, kiutat találni. Arra viszont nem nehéz rálátni, hogy a szeretet több, mint a szeretetlenség. Ezzel már lehet mit kezdeni, ebből el lehet indulni.

Ezért hangsúlyozza a Mt 5,38-39ben, hogy:

"Mt: 5.38. Hallottátok, hogy ki lett jelentve: szemet szemért és fogat fogért."

"Mt:5.39. Én pedig (azt) mondom nektek: ne hogy ellenálljatok a gonosznak, hanem aki jobb arcodat megüti, fordítsd oda neki a másikat is."

A továbbiakban tanít a hétköznapi élet szinte minden területén arról, hogy amit a régiek mondtak, kijelentettek, ami meghatározta eddigi látás- és gondolkodásmódjukat, annál van több, szebb és élhetőbb.

A másik arcod, amellyel oda tudsz fordulni ahhoz, aki megüt, aki bánt, aki fájdalmat okoz, aki szeretetlen veled szemben.

A másik arcod, amely megmutatja, van-e erőd, bátorságod, hogy ne azt tedd, amit a régiek tanítottak, hanem a szeretetlenségből a szeretet felé fordulj, ne üss vissza.

Ez az az arcod, amely megláttatja, hogy megszólítottak-e, szívedhez értek-e Jézusnak beszédei és tettei, melyek az igazat, a valóságot szólták.

Lelki-szellemi hovatartozásodról döntöttél-e, el tudsz-e indulni azon az úton, amit Jézus kínált.

Ki tudod-e nyilvánítani azt, ami valóban a szíved legmélyén van, a szerető Istenhez való tartozásod.

Van-e lelki-szellemi átalakulás a szívedben és lelkedben.

"Mt:5.40. és aki pörölni akar veled, hogy elvegye az alsó ruhádat, engedd át neki a felső ruhádat is,"

El tudod-e hagyni önmagadat, aki eddig voltál.

"Mt:5.41. és aki egy mérföldre (ezer lépésre) kényszerít, menj vele kettőre."

Amennyire ragaszkodsz a régi istenképedhez, a szellemi sötétséghez, annyi utat teszel meg kényszer ellenére. Mindez egyedül tőled függ.

A világi és a hívő ember szellemi oldaláról nézve kétezer év után sem látok lényegi változást. A világi ember éli a maga világát, a maga istenével foglalkozik, gyűjti a mulandó értékeket, mert nem ismeri az igazi értéket, az Istent. Istenképe hasonló a szekér kerekéhez, mely hegynek felfelé mondogatja: jaj, Istenem, kérlek, segíts rajtam, segíts meg; lefelé pedig így mondja: nem segítesz, úgy is megy, nem segítesz, úgy is megy!

"Hátha ez, hátha az, hátha amaz segít./ Bolyongnak körben és nincs ír a sebükre. (Angyalkönyv 18L, 97.o.)"

A hívő ember pedig az egyházának él, annak engedelmeskedik, mert nem ismeri a valóságos Istent, nem áll szóba az evangéliumi Jézus szerető Atyát bemutató tanításával. Náluk, ha gurul az életük szekere, abban az istenük segítségét, kegyelmét látják, mert megérdemlik, fordított helyzetben pedig elfordul tőlük, vagy éppen bünteti őket.

"Minden erő ellenséged,/ ha nem szereted./ Nem szeretheted,/ ha nem ismered. (Angyalkönyv 15L, 80. o.)"

Egyik sem ismeri a Hang tanításának Jézusát, akivel a párbeszédimában egyénileg, közvetlen kapcsolatba lehet kerülni és megtapasztalni azt a benső szabadságot és békét, mely nem azonos a világ szabadságával és békéjével. Nem, mert a valóságos Istennel való kapcsolat, a Jézusba vetett hit, a gondolkodás átalakítás és a felelősség kérdését támasztja mindazok számára, akik megakarják Őt ismerni és szeretni.

Budapest, 2018. december 5.

Ámen.

Tóth Katalin